

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління
персоналом (МАУП), 2012

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

Курчина Т. О.

Державне управління забезпеченням
інформаційної безпеки:
організаційно-правовий аспект 248

Левандовська Н. М.

Удосконалення методів планування
виробництва та реалізації продукції
на підприємстві 252

Маяцька О. Ю.

Соціально-психологічна взаємодія
студента і студентської групи
в аспекті формування стандартів
спільної поведінки 255

Медвідь М. Ф., Ольховик А. А.

Соціальна політика в Україні:
теорія і практика 262

Носуля О. П.

Необхідність упровадження засад
світового досвіду з проблем
організованої злочинності
та корупції в Україні 267

Пилипишин С. С.

Управління фінансами фізичних осіб .. 274

Проценко І. О.

Державний вимір освітньої
парадигми 277

Радзімовська С. Ф.

Європейська інтеграція та суверенітет
національних держав 283

Січкарь О. М.

Аналіз економічного потенціалу
підприємства 286

Стогний Е. М., Крец А. М.

Трансформація природної
и политической рент 290

Тимошин Ю. В.

Методологія аналізу державного
управління в класичних і сучасних
державно-правових дослідженнях 293

Третяк О. Л.

Служба безпеки України в системі
державного управління України 300

Чайковська Л. В., Сацевіч В. О.

Міжнародно-правова та економічна
парадигма сучасного ринку
паливно-енергетичних ресурсів 304

Бабак А. К.

Політичний режим та механізм
державного управління в Україні 308

Бурла С. С.

Підвищення соціального захисту
державних службовців як умова
забезпечення їх діяльності 312

Вахній О. В.

Основні напрями державного
регулювання суспільної моралі
в Україні 315

Гулай Л. А.

Гендерний аспект проблеми насильства
над жінками в сім'ях 319

Дубова О. О.

Реформування системи місцевого
самоврядування в умовах
євроінтеграції України 321

Сірик А. О.

Становлення правової держави
в Україні 324

Сурженко М.

Проблеми розподілу владних
повноважень в Україні
в умовах євроінтеграції 327

Черненко Ю. С.

Роль спадщини Іммануїла Канта
для становлення сучасної
української держави 330

Алжум Майсара

Інформаційна діяльність
у сфері державного управління 335

Бушин О. О.

Політична освіта в Україні
в сучасних умовах 338

Костенко А. Ю.

Регіональна політика
в Україні 340

Содель Ю. В.

Виконавча влада і місцеве
самоврядування в умовах становлення
правової держави в Україні 343

Медвідь Ф. М., Кулявець А. В.

Формування владної еліти
в Україні: питання теорії
і практики 346

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 321–323

Реформа місцевого самоврядування та регіональна демократизація визначені пріоритетним завданням, поставленим перед Україною, метою якого є максимальна економічна самостійність областей і районів України.

Наразі, ми перебуваємо на третьому етапі реформи державного управління і місцевого самоврядування, який припадає на 2011 р., відповідно до Концепції реформи місцевого самоврядування, і передбачає також розширення прав територіальних громад і централізацію влади [8].

Також, слід не забувати, що стратегічним курсом політики України є євроінтеграція, яка має на увазі здійснення істотних нормативних перетворень, поліпшення системи місцевого самоврядування, відповідність національного законодавства сучасним європейським стандартам.

Євроінтеграція — це процес, який вимагає належної максимальної підтримки та зусиль не лише на центральному рівні, а й копіткої роботи на рівні громад та регіонів.

І певні підвалини вже були закладені раніше.

У 2007 р. в Україні почали проводити Європейський тиждень місце-

вої демократії. Відповідно до нього здійснювались заходи, метою яких було інформування населення із завданнями і принципами функціонування системи місцевого самоврядування; проводити відповідні роз'яснювальні роботи серед молоді, у школах та вищих навчальних закладах; поширення та ознайомлення громадян щодо сучасних європейських інструментів та механізмів місцевої і регіональної демократії; збільшення прав територіальних громад та децентралізації влади.

Усе це має лише сприяти реформі та перетворити громадян на палких прихильників процесу євроінтеграції.

Рада регіонів при Президентові України прийняла рішення про розкриття плану заходів щодо корекції регіональної політики та розробки пакету пропозицій у питанні муніципальної реформи [1].

Характеризуючи Концепцію реформи місцевого самоврядування, що має на меті розширення повноважень органів місцевого самоврядування та підвищення значення місцевого самоврядування загалом, хочеться наголосити на певних недоліках, таких як:

- відсутність пояснювальної записки до неї;

- відсутність термінологічного словника, в результаті чого важко сприймається сам документ;
- не врахована матеріально-фінансова основа місцевого самоврядування, принципи формування місцевих бюджетів.

Важливо врахувати всі аспекти, щоб ці реформи не привели до проблем, наприклад, якщо будуть суперечності між структурним та фінансовим наповненням реформ. Тому потрібно ретельно продумати проект держбюджету на 2012 р. з цієї точки зору. Міжбюджетні відносини потребують подальшого вдосконалення, щоб розширити власну ресурсну базу місцевих бюджетів та впровадити децентралізований принцип міжбюджетних відносин.

Аналізуючи зазначену Концепцію, звертається увага на те, що немає чітких повноважень та осіб, на які покладені обов'язки виконання тих чи інших дій. Тобто, можна стверджувати про розмитість цієї Концепції, про її несконцентрованість [7].

Реалізація змін, передбачених Концепцією, поділені на етапи для максимальної ефективності їх втілення. Проте деякі аспекти залишилися поза увагою, що може призвести до тимчасової втрати влади на місцях. Але з іншого боку, дублювання функцій і завдань державними органами призведе до змішаності їх виконання, як результат неповноцінності їх реформування. Також слід пам'ятати про взаємну відповідальність органів місцевого самоврядування та повноважень інших гілок влади, їх владного співвідношення.

Для більшої результативності діяльності над проектними документа-

ми, необхідно залучати досвід органів місцевого самоврядування і самі місцеві ради.

За словами Президента В. Януковича: “Головна мета реформування місцевого самоврядування — формування його дієздатності, його підвищення” [1].

Пропонується збільшити повноваження територіальних громад, які вони могли реально використовувати, та механізм участі громадян, також децентралізацію влади, адже вплив центральної влади дуже сильно відчувається на місцях. Головний принцип самоврядної реформи — наближення влади до громадянина.

Представник Генерального секретаря Ради Європи з координації програм співробітництва в Україні, голова офісу Ради Європи в Україні В. Рістовскі запевнив, що Рада Європи вітає намір України ратифікувати додатковий протокол до Європейської хартії місцевого самоврядування. “Для Ради Європи — це конкретна ознака, що під час головування у Комітеті Ради Міністрів Україна міцно стоїть на позиціях реалізації пріоритетів на шляху посилення місцевої демократії”, — сказав Рістовскі. За його словами, дуже добре, що Мінрегіон стає єдиною платформою для вироблення рішень у реформуванні місцевого самоврядування та місцевої влади [1].

Фонд сприяння місцевого самоврядування в Україні стверджує, що без реформування місцевого самоврядування інші реформи не матимуть достатньої ефективності.

Нині діяльність органів місцевого самоврядування, за словами В. Литвина, регулюють 207 законів.

Пропонується, щоб у контексті реформи були передбачені можливості громадян невеликих районів об'єднуватися з іншими районами, утворювати єдині органи влади, при цьому зберігати свої адміністративні райони [7].

Отже, у підсумку можна сказати, що зазначена реформа місцевого самоврядування є необхідною та обґрунтованою. Наразі, існує багато різних концепцій реформ, але важливо, щоб реалізувалась саме та, яка найкраще втілюватиме всі запропоновані інституційні зміни системи місцевого самоврядування.

Література

1. *Борищ Ю.* “Реформа місцевого самоврядування — головна реформа країни” // Слобідський край. — 2011. — № 62. — С. 3.
2. *Закон України* “Про місцеве самоврядування” // ВВР України. — К.: 1997. — № 24. — Ст. 170.
3. *Закон* про місцеве самоврядування в Україні: Наук.-практ. коментар. — К., Ранок, — 1999. — С. 31–32.
4. *Закон України* “Про статус депутатів місцевих рад” // ВВР України. — 2002. — № 40. — Ст. 290 (зі змін від 10.07.2010 р.).
5. *Закон України* “Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації” // ВВР України. — 1997. — № 49. — Ст. 299.
6. *Конституція України* // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
7. *Концепція* реформи адміністративно-територіального устрою України // Київ. регіон. портал “Ділова ініціатива і воля громади”. — 2009. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://bizvolnet.org.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=206&Itemid=82
8. *Концепція* реформи місцевого самоврядування // Київ. регіон. портал “Ділова ініціатива і воля громади”. — 2009. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://bizvolnet.org.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=210&Itemid=82